

עפ"ת 55745/06/15 - המערער, שאפיק טלאקה נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
עפ"ת 55745-06-15 09 יולי 2015

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
שאפיק טלאקה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דורון לוי

ב"כ המשיבה - עו"ד זהר דולב

המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, מר שאפיק טלאקה, הואשם בבית משפט קמא בכך שביום 06.02.15 בשעות הערב בבתי-ים נהג רכב פרטי מסוג קאיה, כאשר הוא נוהג בזמן פסילה - בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, ללא רישיון נהיגה תקף - עבירה לסעיף 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה, וללא ביטוח בר-תוקף - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת הביטוח, רכב מנועי.

כאן המקום לציין שמדובר בנהג רצדיביסט, זו תוספת שלי ואין הדבר כתוב בכתב האישום, שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, אך לחובתו כתבי אישום והרשעות רבות תוך צירופי תיקים של נהיגה ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה מבתי משפט שונים בארץ - באר-שבע, רמלה ואחרים.

שוטר בעיר בת-ים בדק את המערער כאשר הוא יושב במושב הנהג ברכב עומד. על-פי עדותו של אותו שוטר מדו"ח שערך, הרכב היה מנוע. לצדו של המערער ישבה גברת כלשהי, שבסופו של יום אף שצורפה כעדת תביעה לא הועדה משום שניסיונות המדינה לאתרה נכשלו.

בית משפט קמא, בסופו של יום, לאחר שמיעת ראיות משכפר המערער במיוחד לו, הרשיעו בדיון, תוך שהוא עושה

שימוש בהודאתו שנמסרה לשוטר שעיכב ועצר אותו עובר לעבירה שבוצעה, כאשר אותו שוטר כנראה שמע את הודאתו של המערער על אתר תוך חקירה ותשאול, ללא שהזהיר את המערער וללא שהעמיד אותו על זכויותיו.

המערער, לא בחקירתו ואף לא בשלב ההגנה בבית המשפט, לא מסר גרסה מטוב ועד רע. בית משפט קמא אפוא הרשיע את המערער תוך שהוא נזקק להודאתו בצירוף דבר מה, כטענת בא כוחו של המערער, שגה בית משפט קמא בעשותו כן בכך שהכריע את הדין בניגוד להלכת **יששכרוב**, בניגוד לפסק דין שמוטב זה נתן לאחרונה באשר לנוהג לחקור חשודים בלא אזהרה וללא העמדתם על זכות הייצוג, ובניגוד לרע"פ 4142/04, **מילשטיין נ' מדינת ישראל** (14.12.06), העוסק בשאלה האם יש לראות דבר מה כאשר נאשם אינו מעיד כנדרש או כאפשר בסעיפים 161 ו-162 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

אומר, שיש טעם רב בנימוקי הערעור שהגיש בא כוחו של המערער בכל הקשור לשני העניינים הללו, אבל לא מלאני לבי לקבל את הערעור.

ככל שעסקינן בשאלת "הדבר מה הנוסף", הרי אין דבר מה גדול מזה, בוודאי מדובר בראיה מסוג של חיזוק ואולי אף סיוע לעובדה שהמערער יושב על הגה הרכב בלבה של עיר כאשר הרכב מונע, ואפילו הוא לא מונע. העובדה שאדם יושב בכיסא הנהג ליד ההגה כשרכב מונע כשלעצמה משמשת ראיה נסיבתית, חזקה ומשמעותית לכך שנהג ברכב, ועובדה שאיננו נותן כל הסבר - לא בחקירתו המסטרית ולא על דוכן העדים, מאפשרת הרשעתו בדין על סמך ראיות נסיבתיות ולכן אינני נדרש יותר להכרעת הדין, שהתוצאה שלה בעיניי נכונה, ולא אתערב.

עתה אפנה לשאלת העונש במקרה זה. כאן קרו דברים שאסור שיקרו.

בית משפט קמא, במקרה זה, הפעיל תנאי שתלוי היה ועומד כנגד המערער, ובניגוד לסעיף 54 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, הקובע "**הטיל בית המשפט עונש מאסר בשל עבירה נוספת, לא יורה שעונש זה יהיה כולו על תנאי**", הפעיל את התנאי בלבד ולא הטיל עונש מאסר כחובתו.

בנוסף, בית משפט קמא הפעיל נגד המערער תנאי נוסף, תנאי שהוטל על המערער בבית משפט לתעבורה בבאר-שבע על-ידי כב' השופט אלון אופיר במסגרת צירוף תיקים שעשה בפניו המערער ביום 17.09.13, תיק פל"א 1783-08-13.

מתברר, וכך עלה גם לפני אחד מגזרי הדין שצריכים היו להיות לפני בית משפט קמא שגזר את עונשו של המערער, שתנאי זה כבר הופעל על-ידי כב' השופט דוד לנצמן בתיק פל"א 8245-05-14 ביום 30.06.14, שנה לפני שבית משפט קמא, במקרה שלנו, הרשיע את המערער וגזר את דינו.

הפעלת מאסר על תנאי אחד פעמיים, אין צורך לומר, הינה שגיאה קשה. האשמה הינה פחות של בית המשפט ויותר של התביעה, אשר הייתה צריכה להיות ערה לעובדה שאותו תנאי כבר הופעל שנה קודם לכן.

למרבה המזל, בית משפט קמא הפעיל את המאסר המותנה הזה בחופף למאסר המותנה על הסף שהפעיל, וכך בפועל לא נגרם נזק ממשי, אבל יש להיזהר מפני שגיאה כזו.

הנני אפוא, כמובן, מתקן את גזר דינו של בית משפט קמא במגבלות החלות עליי על-פי דין בהינתן שאין ערעור של המדינה במקרה זה, בכך שהנני בתיק הנוכחי דן את המערער לשלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בחופף לעונש המאסר המותנה שהוטל על המערער, ומופעל בזאת על-ידי בית משפט לתעבורה בבאר-שבע בתיק פל"א 8245-05-14 ביום 30.06.14 של שמונה חודשים.

תחילת ריצוי עונש המאסר ביום מעצרו של המערער, 06.02.15.

הנני מבטל, כמובן, את הפעלת התנאי מתיק פל"א 1783-08-13 מיום 17.09.13.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

ניתן והודע היום, כ"ב תמוז התשע"ה, 09/07/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד